

ними, що сприяє оптимальному розподілу ліквідних коштів та ефективному використанню ресурсів.

3. Зниження витрат на обслуговування: Впровадження електронного обліку грошей може зменшити витрати на обслуговування фінансових операцій, так як усі операції виконуються автоматично та безпечно за допомогою електронних систем.

4. Підвищення швидкості операцій: Електронний облік дозволяє здійснювати фінансові операції швидше та ефективніше, що забезпечує більш оперативне реагування на зміни на ринку та управління фінансовими ресурсами.

5. Покращення кредитного рейтингу та доступу до фінансування: Ефективний облік електронних грошей може підвищити довіру фінансових установ до підприємства, що відображається у покращенні кредитного рейтингу та забезпечує більший доступ до фінансування за сприятливими умовами [2].

Таким чином, ефективний облік електронних грошей на підприємствах агропромислового комплексу є ключовим чинником, який сприяє підвищенню їх фінансової стабільності, забезпечуючи оптимізацію управління ресурсами та зниження фінансових ризиків.

Впровадження ефективного обліку електронних грошей на підприємствах агропромислового комплексу суттєво сприяє їх фінансовій стабільності та забезпечує оптимальне управління фінансовими ресурсами. Особливості обліку електронних грошей, такі як зменшення ризиків, оптимізація управління ліквідністю та покращення швидкості операцій, виявляються ключовими у підтримці ефективності фінансової системи підприємств агропромислового сектору. Рекомендується активне впровадження електронних систем обліку грошей з метою забезпечення стабільного фінансового розвитку та підвищення конкурентоспроможності цих підприємств.

Список використаних джерел

1. Дерев'янка С. І. Електронні гроші: сучасний стан та перспективи розвитку / С. І. Дерев'янка // Економічний вісник університету. - 2014. - Вип. 22(1). - С. 138-143. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://nbuv.gov.ua/jpdf/ecvu_2014_22\(1\)_26.pdf](http://nbuv.gov.ua/jpdf/ecvu_2014_22(1)_26.pdf)

2. Легенчук С. Ф., Семенець А. П. Облікове відображення операцій з електронними грошима: методичний аспект. Науковий вісник Херсонського державного університету. 2017. Вип. 23, ч. 3. С. 144-147.

*Михайленко Анна,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування
ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»*

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Зовнішньоекономічна діяльність (ЗЕД) на відміну від зовнішньоекономічних зв'язків здійснюється на рівні виробничих структур з повною самостійністю у виборі іноземного партнера, номенклатури товарів для експортно-імпорتنих угод, у встановленні ціни та вартості контракту, обсягів та

Discussion panel 5.
«Management and finance in agriculture»

строків поставок і є їх виробничо-комерційною діяльністю як із внутрішніми так і з зовнішніми партнерами. Таким чином ЗЕД представляє собою сукупність виробничо- господарських, організаційно-економічних і комерційних функцій. Обов'язковими умовами здійснення ЗЕД є виконання певних операцій по забезпеченню руху товару від продавця до покупця; по своєчасному наданню різного роду зовнішньоторговельних послуг - транспортних, експедиторських, страхових, банківських, по здійсненню платіжно-розрахункових операцій, а також наявність комерційної і валютно-фінансової інформації о кон'юктурі зовнішніх товарних і грошових ринків. Сукупність елементів ЗЕД показана на рисунку 1.

Рис.1. Сукупність елементів зовнішньоекономічної діяльності

Основним принципом ЗЕД підприємства є комерційний розрахунок на основі принципів господарської і фінансової самостійності і самокупності з урахуванням власних валютно-фінансових і матеріально-технічних можливостей. Відповідальність за результати ЗЕД лежить на самому підприємстві не лише стосовно експортних поставок, але й імпортних закупок для розвитку експортного виробництва, технічної реконструкції.

Організаційні питання зовнішньоекономічної діяльності підприємства видаються дуже простими для неспеціалістів. Просте досвідчені працівники знають як багато вигідних зовнішньоекономічних проектів залишилися нереалізованими через так звані дрібниці.

До числа таких «дрібниць» можна віднести наступні:

- помилки у виборі виду міжнародного бізнесу;
- недооцінка різноманітних форм державного регулювання ЗЕД;
- нечіткий розподіл функціональних обов'язків між працівниками

зовнішньоторговельної фірми;
- зручне для себе трактування процедур здійснення зовнішньоекономічних угод та ін.

В кінцевому результаті зовнішньоекономічну діяльність здійснюють посадові особи підприємств різних країн, культура управління в яких має значні відмінності, незважаючи на зовнішню подібність. У світі давно склалися певні традиції у вирішенні організаційних питань.

Як відомо з теорії менеджменту, управління представляє собою діяльність, направлену на координацію роботи інших людей (трудових колективів)ю управління - це вплив суб'єкта на об'єкт для досягнення поставлених цілей. У широкому розумінні об'єкт - це те, на що спрямована дія, це підприємство як система. Суб'єкт є носієм повноважень, прав впливу на об'єкт. Це структура, підрозділ підприємства, група людей чи окремих керівників, що здійснює вплив на об'єкт для досягнення цілей.

Слід враховувати обов'язково те, що підприємства можуть проникнути на міжнародні ринки як за допомогою експорту продукції, ліцензування, створення спільних підприємств, прямих капіталовкладень так і через створення транснаціональних корпорацій.

У будь-якому з цих випадків суб'єкти підприємництва змушені пристосовувати практику ведення справ до унікального зовнішнього середовища, тобто до вимог міжнародного бізнесу. Таким чином виникає складний комплекс завдань, що мають бути вирішені тільки на базі системного підходу.

Система управління ЗЕД підприємства являє собою множину закономірно пов'язаних елементів управління (цілей, структури, задач, методів і функцій, технологій, персоналу), що об'єднанні в механізм, спроможний досягати поставлених цілей, приймати скоординовані та ефективні рішення щодо зовнішньоекономічної діяльності підприємства.

Мета системи управління ЗЕД підприємства витікає з основної мети діяльності підприємства в цілому, з його місії, та полягає в задоволенні потреб споживачів (вітчизняних і закордонних) на комерційній основі (тобто з прибутком).

Перед системою управління ЗЕД підприємства стоять наступні завдання:

1. Вивчення, аналіз і оцінка зовнішнього середовища щодо ЗЕД з метою пошуку та реалізації джерел конкурентних переваг підприємства.
2. Поглиблений аналіз і оцінка культурного фону в кожній країні і використання його можливостей при розробці та реалізації стратегії.
3. Вибір організаційних форм бізнесу, в межах яких здійснюються зовнішньоекономічні операції.
4. Формування і розвиток мультинаціональних трудових ресурсів у країні базування та в країнах перебування.
5. Пошук, розвиток та ефективне використання можливостей міжнародного бізнес-сервісу.

Discussion panel 5.
«Management and finance in agriculture»

Отже, обґрунтування сукупності елементів зовнішньоекономічної діяльності підприємств включає виконання виробничо-господарських, організаційно-економічних та комерційних функцій, з метою вибору методів аналізу та подальшого використання результатів для підвищення ефективності діяльності підприємства.

Мовчун Леся

*спеціаліст вищої кваліфікаційної категорії, викладач-методист
ВСП «Бобровицький фаховий коледж імені О.Майнової НУБіП України»*

ФІНАНСОВИЙ МОНІТОРИНГ ПІД ЧАС ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ

В умовах постійного розвитку фінансових ринків та активізації міжнародних економічних відносин, воєнної економіки країни, масового застосування міжнародних та національних санкцій питання фінансового моніторингу стає одним з актуальних.

Національний банк України, який відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» від 06.12.2019 № 361-ІХ здійснює регулювання і нагляд за суб'єктами ринку банківських та небанківських фінансових послуг, висуває дедалі жорсткіші умови та застосовує за невиконання законодавства штрафні санкції [1].

Національний банк здійснює фінансовий моніторинг, щоб запобігти використанню банківської системи України для легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом. Національний банк є одним з органів державного фінансового моніторингу України.

Державний фінансовий моніторинг - сукупність заходів, що вживаються суб'єктами державного фінансового моніторингу і спрямовуються на виконання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії відмиванню незаконно отриманих доходів [1].

Здійснюючи фінансовий моніторинг, банки і небанківські фінансові установи перевіряють клієнтів та аналізують їхні фінансові операції. У разі виявлення підозрілих операцій банки інформують Державну службу фінансового моніторингу та правоохоронні органи України.

Національний банк діє відповідно до Міжнародних стандартів з протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму і розповсюдженню зброї масового знищення FATF.

Проблема фінансового моніторингу в Україні стоїть дуже гостро, особливо під час воєнного стану, коли багато українців намагаються перенаправити грошові потоки за кордон. Якщо раніше фінансовий моніторинг починав працювати від 400 000 грн., то тепер достатньо 2500-5000 дол. США, перерахованих із-за кордону, в тому числі з криптовалютних операцій [3].